

Рэцэнзія на артыкул Н.Г. Маскаевай "Міжнародна-прававыя вызначэння нядобрасумленнай канкурэнцыі" ("Международно-правовые определения недобросовестной конкуренции" (Акт. проблемы межд. публичн. и межд. частн. права : сб. научн. тр. / БГУ; редкол.: Е. В. Бабкина, А. Е. Вашкевич [и др.].– Минск, 2013. – № 5. – С. 215–225.))

Актуальнай праблемай міжнароднага супрацоўніцтва па пытаннях аховы інтэлектуальнай уласнасці з'яўляецца праблема вызначэння паняцця "нядобрасумленная канкурэнцыя". У дадзеным кантэксце зварот Н.Г. Максакавай да гэтай праблематыцы уяўляецца вельмі своєчасовым.

Мэта артыкула - аналіз азначэнняў тэрміна «нядобрасумленная канкурэнцыя» і выпрацоўка на яго аснове прапаноў, накіраваных на ўдасканаленне міжнародна і нацыянальна-прававога рэгулявання ў названай сферы, а таксама на палёгку іх прымянення на практыцы.

Да задач, пастаўленым перад аўтарам, можна аднесці:

Выяўленне вартасцяў і недахопаў азначэнняў тэрміна «нядобрасумленная канкурэнцыя», уключаных у Парыжскую канвенцыю па ахове прамысловай уласнасці, Пагадненне аб адзіных прынцыпах і правілах канкурэнцыі, Дагаворы аб правядзенні ўзгодненай антыманапольнай палітыкі і заканадаўстве Рэспублікі Беларусь.

Указанне цяжкасцяў, звязаных з разглядам спраў аб нядобрасумленнай канкурэнцыі наднацыянальнымі і нацыянальнымі органамі і якія ўзнікаюць у сувязі з пэўнымі недахопамі вызначэння тэрміна «нядобрасумленная канкурэнцыя»

Распрацоўка прапаноў па ўдасканаленні заканадаўства ў гэтай сферы.

Метады: лагічны, параўнальна-прававой і фармальна-юрыдычны.

Артыкул дастаткова добра структураваная. Паэтапна разгледжаны міжнародныя і рэгіянальныя пагадненні, затым заканадаўства Беларусі і

выяўленыя абгрунтаваныя недахопы, а таксама адрозненні ў вызначэннях нядобрасумленнай канкурэнцыі. Пасля чаго прыведзены выразна сфармуляваныя прапановы аўтара па рашэнні задачы па ўдасканаленні названых прававых актаў.

У выніку праведзенага аналізу азначэнняў нядобрасумленнай канкурэнцыі Н.Г. Маскаева вылучае наступныя асноўныя праблемы, якія існуюць у гэтай галіне: - у Пагадненні аб канкурэнцыі не раскрываецца, што разумеецца пад патрабаваннямі «гожасці», «разумнасці», «справядлівасці», а таксама «звычаямі дзелавага абароту», хоць там прысутнічаюць гэтыя вызначэння. Дадзеная расплывістасць фармулёвак робіць магчымым парушэнне Пагаднення; - Згодна з Артыкулам 1 Закона Рэспублікі Беларусь ад 10 снежня 1992 г. "Аб супрацьдзеянні манапалістычнай дзейнасці і развіцці канкурэнцыі», бяздзейнасць і дзеянне гаспадарчага суб'екта, якое супярэчыць звычаем дзелавага абароту, або патрабаванням гожасці і справядлівасці нельга прызнаць нядобрасумленнай канкурэнцыяй, што практычна прама супярэчыць самому гэтаму паняццю .

Для вырашэння гэтых праблем аўтар прапануе наступныя меры:

1) выключыць з азначэнняў нядобрасумленнай канкурэнцыі, якія змяшчаюцца ў Пагадненні аб канкурэнцыі і антыманапольным Законе, слова «разумнасці»;

2) дапоўніць азначанае Пагадненне і антыманапольны Закон тэрмінам «звычаі дзелавага абароту" і яго вызначэннем (гл. Вышэй);

3) дапоўніць замацаванае ў абз. 8 арт. 1 антыманапольнага Закона вызначэнне нядобрасумленнай канкурэнцыі пасля слова «дзеянні» словам "(бяздзейнасць)»;

і г.д., то ёсць выправіць недакладнасць шэрагу фармулёвак.

Аўтару атрымалася ў цэлым дасягнуць пастаўленых мэтай, аднак некаторыя з прапаноў, выкладзеных у артыкуле можна назваць спрэчнымі.

Па-першае, аўтар падаў дастаткова разгорнуты аналіз азначэнняў тэрміна «нядобрасумленная канкурэнцыя», паказаўшы палажэнні, якія неабходна змяніць або прыбраць. На мой погляд, прымяненне ў дадзеным выпадку параўнальна-прававога метаду найбольш прымальным варыянтам. Пры гэтым, аўтар падкрэслівае неабходнасць прывядзення азначэнняў тэрміна «нядобрасумленная канкурэнцыя» да вызначанага аднастайнасці, захаваўшы пры гэтым спецыфіку кожнага дагавора. Акрамя таго, аўтар паказаў на перашкоды, якія ўплываюць на працу ЕЭК і нацыянальных органаў па расследаванні спраў, звязаных з нядобрасумленнай канкурэнцыяй. Прапановы аўтара па ўдасканаленні прававога рэгулявання ў антыманапольнай сферы ў цэлым абгрунтаваныя. Некарэктным, на мой погляд, з'яўляецца прапанова «адлюстравач: неабходнасць уліку уяўленняў пра патрабаванні гожаці і справядлівасці звычайнага сярэднестатыстычнага чалавека». Аўтар не раз паказвае на адсутнасць тлумачэнняў да некаторых паняццяў, што прыводзіць да праблем з іх ужываннем. Аднак сам аўтар ўводзіць паняцце «звычайны сярэднестатыстычны чалавек» без належнага тлумачэнні.